

Hayal Bu Ya

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Şubat 2025

Çekincelerimi aldığım bir de sabırsızlığımı sözcük iklimine ektiğim derken tevafuk yüklü bir bekleyiş ve rüyaların boykot ettiği elbet gerçeklerin yükü altında ezilen.

Mendebur bir maziden kalan son kırıntıların hele ki acılar da yükünü aldı mı.

Şimdi lades, diyeceğim ve tutacağım bir ucundan umudun sonra da sırlarımı sereceğim ve ser mahiyetinde saçlarıma takacağım gizemi.

Ne gelen var ne giden.

Gün dedik de koyulduk yola sonra sefer tasına sığdırdık verilen hükümleri ve palas pandiras bir bir yerine getirdik verilen emirleri hatta yedi emindeki düşleri bile gerçeğe dönüştürdük.

İlla ki ıssızlık hep mi ıssızlık daha dün ekmedik mi toprağa umudu?

Günler geçmek bilmiyor işte ve yiğidim düşlerime de girmiyor artık yitip giden mevsimi daha yeni uğurlamıştık ki...

Başa dönmem gerekirse hiç dönesim anlatasım yok yine de demedi, demeyin.

Satırlarım büzüşecek şimdi az evvel kuruladım yüzümü gözümü üstelik ihtiyar heyetinden gelip de teftiş ettiler banyomu. Yok, yok, abartmıyorum inanın ki kıvırmıyorum da dansöz gibi. Af ola, terbiyemi bozdum ne de olsa asker torunuyum eşim ise-rahmetli demeye dilim varmıyor ama-asker çocuğu gerçi babasının yolundan gitmedi ama illa ki vatanına ve ailesine sahip çıktı sonra keşişti yollarımız hele ki ben çoktan ümidimi kesmişken aşktan.

Güzel olmayı hep diledim bu yüzden aynalara küstüm. Ne zamanki boya fıçısına düştüm aynaya bir de ilişti mi gözüm.

Beceremedim işte endamlı bir kadın olmayı. Boyum haddinden fazla kısa ve saçlarım da elbette kuğu bir boynum da yok ama kuş gibiyim seken sekip de sevmeyi bilen ve asla yalan söyleyemeyen ve işte bana vurulan eşime de ben vuruldum ne zamanki dikti gözlerini gözlerime.

Öncemiz yok bizim bu yüzden hep anı yaşadık ve gelecek hayali filan da kurmadık.

Kayınpederim çok istemişti bir torun sahibi olmayı.

Eşimle bu konuyu konuşmadık bile çünkü ne yapsak olmuyordu ve doktorun kapısını aşındırmaya tam karar vermiştim ki...

Hani yaşımız geçkin olsa da bir çocuk sahibi olmak bizim de hakkımızdı... diyenlerin yalancısıyım çünkü biz yettik birbirimize ama insanlara yetemedik bu yüzden kocam kendini içkiye verdi bir de lanet tütün. Ne zamanki azıcık geç kalkayım gecedden kalma toplardım peşini yığidimin üstelik gıkım da çıkmaz cılız vücudumla yatırırđım yatağına sonrasında fincan fincan kahve servisi yapıp avuturdum yoksa o muydu beni avutan? Hani nedense el âlemin dayatmaları ile bu hale gelmiştik üstelik avutulması gereken biz de değildik üstüne üstük sesimizi de çıkarmazdık konu komşuya hele ki onlar bizi bıyık altından süzerken. Her şeye rağmen özlüyorum o günleri ne de olsa iki kişilik bir yalnızlıktı bizim paylaştığımız üstelik anamız babamız sağ, arada gider gelirdik birbirimize ve asla da sorgulamazlardı neden onlara bir torun vermediğimizi ne de olsa Rabbim idi bunu uygun gören ve tasalanmaya gerek yoktu üstelik bizden evlatlarımıza kalacak bir mal varlığımız filan da yoktu.

Yoktu aslında hiçbir şey yoktu ortada dertlenecek. El âlemin derdi idi altı üstü bizi geren.

Devlet dairesinden emekliyim ve evin, tek kızı filan da değilim. Bir kardeşim var ki evlere şenlik en azından onun yüzünü görmekten kurtulmuşum geç de olsa evlendiğimde sonra bir de baktım ki kocama âşık olmuşum.

İri yarı bir delikanlıymış kocam bundan seneler evvel sonra sağdan soldan rahat vermemişler ve sıfatlar gırla yürümüş eh, o da ne yapsın vermiş kendini spora üstelik neredeyse günün yarısını spor yaparak heba etmiş-bakmayın sporun faydalarına ne de olsa bizimki kaçırılmış ölçüyü.

Üş kilo beş kilo derken elli kiloya yakın da zayıflamamış mı?

Bu sefer demesinler mi sağdan soldan?

-Geçmiş olsun oğlum. Vah vah, ne oldu sana böyle?

Geçştirmiş bizimkisi en azından gurur duyarken zayıf bedeni ile adı hastalıklıya çıkmış.

Tanıştığımız dönem işte bu zayıflama programının kenarına iliştiğim.

Nasıl tanıştığımızı sormayın çünkü onu gördüğüm gün itibari ile aklımı yitirdim ve adımları bile kekeleye kekeleye söyledığım daha dün gibi.

Kayınvalidemin de biricik oğlu ama ne büyük aşk ne de olsa geç gelen bir bebekmiş eşim ve ailesinin de gözünün nuru olmuş doğar doğmaz bu yüzden geç kalmış evlenmeye hatta hiç de niyeti yokken sırf etraftan bunaldığı ve tek başına yaşamasına da ailesi izin vermediği için tanışmamızdan kısa süre sonra evlenmeye karar verdik daha doğrusu yıldırım nikâhıyla evlendik bu arada hatırlatayım eşimin adı da Yılmaz...

Yıldırım düşen haneme ve beni kadınlığa taşıyan bir yolculuk üstelik tüm sıkıntılarımı ve zaafılarımı da kabullenen bir eş ve tek kusurum bu da değil ve lütfen gerisini de bana bırakın.

Az bekleyin lütfen çünkü doktor kontrolüm var. Ayağımı kırılı bir hafta oldu ve yatağına mahkûmum

umarım ki geçici süredir yoksa çekilmez hani burası. Nerede olduğumu az sonra söyleyeceğim hatta kayınvalidemin odasında kalıyorum an itibari ile daha doğrusu rahmetli kayınvalidemin.

O kadar da acımalı gözlerle bakmayın bana ne de olsa hala sağlığım ve gücüm yerinde üstelik kocasını yitiren ilk kadın da değilim yeryüzünde beteri var hele ki eşimin anne babası mevzu bahis oldu mu? Çocuk sahibi olmayacağımız kesinleştikten sonra eşim kendini iyice bıraktı gerçi umurunda değildi çocuklar çünkü tek çocuktuk ailede bu yüzden çocuklarla ve akranlarıyla iletişimi fazla olmamış zaten biz illa da çocuk sahibi olmak için de evlenmemiştik. İster aşk evliliği deyin isterse mantık işin doğrusu birbirimize yeten bir çift olduk ilk günden beri.

Üstelik anne babalarımız ve ailelerimiz de illa ki torun diye tutturmadı ve yine de olanlar oldu. Şerit değiştirdik bir anda.

Eşimin gecesi gündüz gündüzü gece olmuştu önceleri evde içerdi zamanla yetmedi nihayetinde gecenin bir vakti eşimi gidip de kayın pederimle meyhanelerden toplamak alışkanlık haline geldi zaten bünyesi zayıftı bu sefer her yediğini içtiğini çıkarmaya başladıkça sandık ki içki bünyesine dokunuyor ve nihayetinde gerçeği söyledi doktor bize ve gerçeği öğrendikten on gün sonra onu sonsuzluğa uğurladık ve kimse de gelmedi cenazesine ne komşulardan gelen oldu ne de akrabalarından yana bir kalabalık vardı cenazede.

Aradan bir ay geçmeden...

Dilim varmıyor ama siz anladınız: baba yüreği gerçi anne yüreği de zor dayanıyordu ama babasının kalbi dayanmadı bu acıya ve o da gitti peşi sıra.

Sözcüklerim d/okunmasın size ve hikâyem de çünkü sonrasında bir şekilde tutunduk hayata.

Hem kayınvalidem hem de ben. Üstelik kız kardeşimden bir ömür nefret eden ben, onunla beraber yaşamaya başlamayalım mı hem de birbirini seven ve gözeten gerçi yanıldığımı geç fark edecektim ama...

Kayınvalidem bir süre yalnız başına dayandı ama ne anılar ne resimler ne de gelip de gitmeyen hayaletler onu asla rahat bırakmadı üstüne üstük bir gece bile yanında kalmama izin vermedi ta ki...

Gecenin bir vakti gördüğünü bana anlatana kadar:

-Nuran, sana bir şey anlatacağım ama sakın lafımı yarıda kesme.

-Söyle anne, hiç olur mu, seni dinliyorum.

-Tüm mal varlığımı Çocuk Esirgeme Kurumuna bağışlayacağım hatta senin oğlumla şimdi de kız kardeşinle oturduğun evi tek şartla ki: sen bir ömür orada yaşayacaksın satmama şartıyla sonra sen de hayata veda ettiğinde evi Çocuk Esirgeme Kurumu sahiplenecek ve benim şimdi oturduğum evi de bir de ben gideceğim buradan.

-Nasıl yani?

-Huzur evine gideceğim Nuran elbet arada ziyaretime gelirsen de çok mutlu olurum en azından ölene dek.

-Allah geçinden versin anne. Sen neler diyorsun öyle? Ağzından yel alsın.

-Bu merdivenleri inip çıkacak halim yok kızım zaten sık sık dışarı çıkmayı da sevmem hele ki bu kiloyla zaten konu komşu sürekli dedikodu yapıp duruyor zaten onlar yedi oğlumun başını. Ah, rahmetli kocam şimdi yanımda olacaktı da...

-Anne, deme böyle ne olur. Hem dayanamam ben senin gözyaşlarına.

-Dün gece geldi.

-Kim geldi anne?

-Oğlumla eşim!

-Anne korkutma beni. Bir doktora gidelim mi?

-Sen de dilerse yeniden evlenirsin. Demem o ki...

-Eşimin üstüne gül koklar mıyım anne ben?

-O, senin üstüne gül kokladı mı peki?

-Elbette koklamadı. Yoksa? Anne, bana söylemediğin bir şey mi var?

-Haddini bil. Şimdi git evine. Arayacağım avukatımı sonra da bir iki bavul ne varsa elzem toplayıp gideceğim yeni adresime.

Kayınvalidemi hiç bu kadar kararlı ve öfkeli görmemiştim ve dediğini de yaptı sonunda. Uğurladık onu yeni evine adı huzur evi ama huzurunun yerinde olacağı şüphe götürürdü lakin konuştuğumuz o günden sonra bir tek damla yaş görmedim gözünde çünkü acısını içine gömüp asil ve cesur duruşunu da kaybetmemeye yeminliydi.

Onun odasında an itibari ile ve o mübarek kadın benim de yaşlılığımı düşünmüş ve ondan sonra benim de bir odam olsun diye müracaatını seneler evvelinden yapmış üstelik haberim olmadan.

O, huzur evinde ve ben kız kardeşimle kayınvalidemin bana bağışladığı evde seneler boyunca oturduk gerçi kız kardeşim hala oturmaya devam ediyor orada ama başıma gelen kaza her şeyin seyrini değiştirdi.

Bir gece acı acı çalan telefonla uyandık kız kardeşimle gerçi o yeniden döndü uykusuna ama ben haberi alınca sabaha kadar uyku tutmadı.

Sevgili kayınvalidem iki bavul ve doksan kilo gittiği huzur evinde doksan yaşında ve yüz kırk kilo olarak hayata veda etmişti ve yatağının başucunda bana yazdığı o mektubu da hayatımın sonuna kadar saklayacağım gerçi içinde ne olduğunu satır satır söylemeyeceğim ama... Çünkü bu mektup kayınvalidemle benim aramda mezara kadar gidecek bir sır.

Defnettik kadını üstelik cenazesinde tek kişi yoktu ne eski muhitinden ne de eski arkadaşlarından.

Cenazeden kısa bir süre sonra olanlar oldu ve ben günlük yürüyüşümü yaparken kendini bilmez bir kadının aniden çarpmasıyla yere serildim ve iki bacağım birden kırıldı bir de kolum çatlamaz mı?

Mübarek kadının içine doğmuş belli ki ve bana tahsis edilen odadayım şimdi ve de koynumda kayınvalidemden kalan o son mektup ve az sonra yakacağım da bu mektubu çünkü kimsenin bilmemesi gereken şeyler yazılı mektupta.

Bana gelince...

Asla yürümeyebilirim ama en azından başımı sokacağım bir odam var: evet, tek göz bir oda ama...

Eve gelince.

Ben kaza geçirdikten sonra sefil kız kardeşim kendinden on beş yaş küçük bir adamla evlendi ve ben azıcık iyileşeyim aile avukatına müracaat edip kız kardeşimin evimden çıkması için gereken işlemleri yaptıracağım.

Ağlamamayı bana kayınvalidem öğretti ve ben de onun gibi yaşlarımı içime akıtıyorum.

Œimdi uyumak istiyorum ve rüyamda eşimi görmek kim bilir belki de çocuklarımız da vardır bize eşlik eden. Hayal bu ya...